Waesus ja nälg olli suur. Selle hädda sees läks se wagga lapsokene metsa, ja tulli temmale wasto üks wanna naine, kes temma millelsust teadis. Terretas ja ütles: waata, siin on üks pottikene; sedda kingin minne sinnule. Kui sa toidust tahhad, siis ütle agga: »Pottikene keeda!« ja temma keedab maggusad puttru; ja kui sa ütled: »Pottikene seisa!« siis jääb keetminne järrele. — Tüttarlaps wõttis wasta, tännas ja wiis pottikesse emmale koddu. Waesus ja hädda lõppis. Ükskõrd läks se weikenne tüddruk küllasse, ja emma ütel: »Pottikenne keeda? Siis läks pott keema, ja emma wõttis hästi toidust. Agga sai kõht taidetud, tahtis ta, et pottikene keetmisest peaks mahha jätema. Agga mis ta tehha wake pidi teggema; temmal olliwad need sõnnad: »Pottikene seisa,« meelest ärra läinud. Pottikene keetis õige priskeste, nõnda, et puttru ülle keetis, ja kõik ning tubba sainad temmast täis. — Wälja kippus pudder, nõnda et ülle keige külla lainetus. Olli siis karta, et piddi keik maa ilm sest puddrust täis saama. Agga weel onneks tulli se weikene tüddruk koddo ja ütles: »Pottikene seisa,« — ja keetminne jäi mahha. Seepärrast nüd pidi rahhas, enne kui liima peästis, ennast läbbi puddru läbbi sõõma. — Mõtleb ehk praegugi weel mõnni: oi, oi, nisuggune pottikene läheks ka meile tarwis.

## Kurri laps.

Üks mees istus omma naesega ukse ees; praetud kanna olli neil laua peal, ja tahtsiwad möllemad sest süija. — Kui se mees nüid omma wanna issa näggi tullewad, peetis ta rutto se praetud kanna laua alla, sest temma omma õela melega et tahtnud omma iesale middagi anda. Issa wõttis jooggi kanni et ta omma jannu kustutaks; ja läks siis